

• *Wobec cierpienia*

Żaden wychowawca nie może przejść obojętnie wobec fenomenu cierpienia. Cierpienie jest obecne już w życiu dziecka. Może być ono związane z drobnymi niedogodnościami i przeciwnościami losu, niespełnionymi dziecięcymi zachciankami, ale może też mieć, i niestety tak się również zdarza, kształt prawdziwego krzyża, ponad miarę dziecięcych możliwości. Każdy z nas powinien mieć oczy otwarte na cierpienie bliźnich, zwłaszcza cierpienie dotyczące dzieci. Potrzeba wtedy zdecydowanej reakcji. W takich sytuacjach nikt nie może czuć się zwolniony z odpowiedzialności.

Zadaniem wychowawcy jest też przygotowanie wychowanka do czekających go wyzwań, do których należy również zmierzenie się z cierpieniem wpisanym w życie każdego człowieka.

W dniu Święta Podwyższenia Krzyża Świętego stajemy wobec cierpienia i śmierci Syna Bożego.

Kardynał Joseph Ratzinger we „Wprowadzeniu w chrześcijaństwo” nawiązuje do sceny z dramatu Paula Claudela „Atlasowy pantofelek”. Misjonarz, jezuita płynął statkiem, który zaatakowali piraci. Teraz jest rozbitkiem na środku morza. Trzyma się jedynie drewnianej belki i wraz z nią dryfuje po falach oceanu. Misjonarz zaczyna się modlić: „Panie, dziękuję Ci za to, że mnie tak związałeś. Nieraz uważałem, że Twoje przykazania są ciężkie, wola moja wobec tych nakazów buntowała się. Dziś jednak nie mogę już ściślej być z Tobą związany i chociaż mogę się poruszać, żaden z moich członków nie może się od Ciebie oddalić. Tak więc jestem naprawdę przymocowany do krzyża, ale krzyż, na którym wiszę, do niczego nie jest przywiązany, błąka się po morzu”.

Towarzyszenie, więzi rodzinne, przyjaźń, rozmowy, pomoc kierownika duchowego, czasem terapeuty – to okna, przez które w życie cierpiącego człowieka pada światło. Odnalezienie prawdziwego sensu cierpienia zawsze jednak związane jest ze spojrzeniem na swoje cierpienie z perspektywy krzyża Jezusa. Paul Claudel, kreślący w swej sztuce obraz rozbitka przywiązanego do krzyża, miał bezbłędną intuicję. Prawdopodobnie inspirację stanowiło dla niego jego własne doświadczenie życiowe. Francuski pisarz i dyplomata w wieku osiemnastu lat, pod wpływem impulsu doznanego w katedrze Notre Dame, przeżył głębokie nawrócenie. Odczuł wtedy miłość Boga i uwierzył w Syna Bożego. Bóg odnalazł go i wzbudził w jego sercu wiarę. Odnalezienie Jezusa wpłynęło na całe życie i twórczość Claudela. W jego życiu spełniły się słowa z dzisiejszej Ewangelii: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Paul Claudel napisał kiedyś, że „Bóg nie przyszedł zniszczyć cierpienia i nie przyszedł go wytłumaczyć. Przyszedł wypełnić je swoją obecnością”.

Modlitwa wiernych

Bóg tak umiłował świat, że posłał swego Syna, który przez krzyż przyniósł nam zbawienie. W duchu zaufania i otwartości na Jego wolę prosimy w naszych intencjach:

1. Za papieża Franciszka, by ukazywał światu, że krzyż jest znakiem bezgranicznej miłości Pana Boga do każdego człowieka. **Ciebie prosimy...**
2. Za chorych, by przeżywając swoje cierpienie dostrzegali wsparcie, które otrzymują od Boga oraz otaczających ich ludzi. **Ciebie prosimy...**
3. Za prześladowanych za wierność krzyżowi, by czuli obecność Jezusa, który im towarzyszy oraz ich pociesza, a także otwierali się na moc Ducha, która pozwala iść naprzód, by dać świadectwo. **Ciebie prosimy...**
4. Za katechetów, by ich słowa i świadectwo pomogły wychowankom w sposób dojrzały przyjąć wyzwania, jakie postawi przed nimi dorosłe życie. **Ciebie prosimy...**
5. Za zmarłych, by dostąpili łaski życia wiecznego od Chrystusa, który za wszystkich umarł na krzyżu. **Ciebie prosimy...**
6. Za nas samych, byśmy - adorując krzyż Chrystusa - jeszcze bardziej pogłębiali naszą więź z Bogiem i drugim człowiekiem. **Ciebie prosimy...**

Dobry Boże, zanosimy tę modlitwę i prosimy, byś wysłuchał tych, których grzechy zostały przybite do krzyża Twego Syna. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.